

KARATAY
BELEDİYESİ

KARATAY BELEDİYESİ'NİN
KATKILARIYLA

Merhaba
merhabahaber.com

f /akademiksayfalar

Kurucusu:
Dr. Mehmet Ali UZ

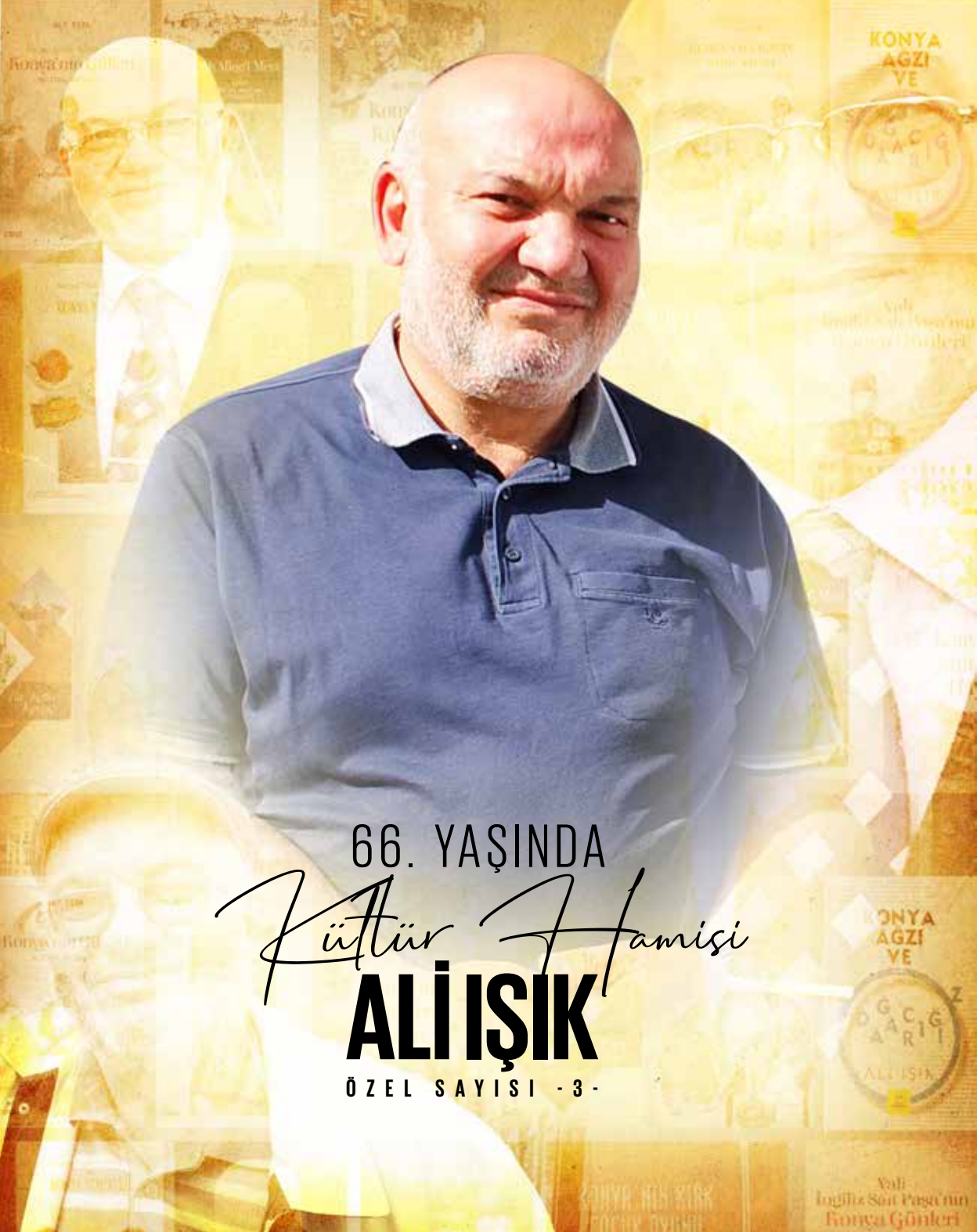
CİLT: 19 • SAYI: 42
4 KASIM 2020 ÇARŞAMBA

KADEMİK

Sayfalar

Hazırlayanlar: **Dr. Mehmet Ali UZ - Serdar CEYLAN - Ahmet ÇELİK**
mailto:maluz@merhabagazetesi.com.tr - srceylan@hotmail.com - celikahmet66@hotmail.com

66. YAŞINDA

Kültür Hamisi

ALİ İŞİK

ÖZEL SAYISI - 3 -

KÜLTÜRE HİZMET, MİLLETİ YAŞATMAK DEMEK

Türkiye'nin son iki yüz elli yıldır en önemli sıkıntısı, aydın sorunudur. Yenilgiler ve geri çekilişler, göçler, Balkanlar, Kafkasya, Rus bölgesindeki katliamlarla bütünleşen kültürel soykırımın görünmeyen yüzüne asıl bakmak gerekiyor. Hep görünen yüze takıldığımız için teknoloji açlığımızı, ekonomik ihtiyaçlarımızı gidermek için "alma" tavrı öne çıktı. Ama eksikliği tamamlama, geri kalmama en doğal isteğimizdi. Bu en doğal ihtiyaç ve isteği tamamlama, görünmez eksiklik yüzünden hiç tamamlanamadı. Hep alan, hep pazar olan duruma düştük. Yani gönüllü sömürgeleşme, gönüllü düşman hizmetine girme, bir yönüyle mankurtlaşma hali..

Mesela aydın-okumuş sorunu-muz olmasaydı, yerli üretimi yok etme operasyonu olan 1838 Balta Limanı Ticaret Anlaşmasını yapar mıydık? Haydi iç-dış gümrüğün batı/İngiliz ürünlerine açıldığı o garabet yüzünden binlerce üretim tezgâhı kapandı, dış bağımlılık arttı. Bunu öğrendik. Bir benzerini Ortak Pazar'a giriyoruz diye 1995'te hem de bir ekonomi prof.unun yönetici olduğu devirde yapar mıydık? Kaba örnek bunlar. Çok maruf olduğu için derdi anlatmada kolaylık sağlayabilir. Mustafa Reşit tipinden, Çiller tipolojisine, batının Türkistan coğrafyasına sıçrayabilmesi için gönüllü köprü olduğumuzu ilan eden kendi anavatanına hasım kültürün taşıyıcısı tiplere varıncaya kadar olumsuz modelleri çoğaltmak mümkün.

Bütün bunların Ali İşık'la ne ilişkisi var, diye sorulabilir. Çok ilişkisi

var. Kendi medeniyet değerleri ve kültüründen beslenmeyen okumuşlar, gelişmiş gördükleri hasım toplumların değer ve kültürlerinden beslendikleri zaman, beslendikleri kültürün kendi vatanlarında gönüllü savaşçısı olabiliyorlar. İşte o zaman hem dışta hem içte bir savaş başlıyor. Ahilerin motiflerinde ifade ettikleri gibi, ağacı/milleti dışarıdan dış düşman/ejderhalar, içten de kurtlar sarıp kemirmeye başlıyor. Ayakta kal, kalabilirsen. Kendi evlatlarınız, bu vatanın çocukları, dış güçlerin beyin ve kalplerini şekillendirip ellerine silah tutuşturdukları savaşçılara dönüşüp terör örgütlerine malzeme olabiliyorlar. 1890'lı yıllarla 2020'li yılları karşılaştırsanız, bu açıdan bir değişiklik var mıdır? Dün ABD misyoner okulları, İngiliz, Rus istihbaratları, bu ülkenin insanı olan Ermeni çocuklarını yetiştirip vatan topraklarını kan gölüne çevirmişlerdi. Şimdi Türkiye, kırk yıldır ne ile uğraşiyor. Dağa, taşa serptiği, gelişmeye harcayacağı ekonomik gücü, terörle nasıl heba ediyor? Farklı mı? Malzemenin Ermeni, Kürt, Türk, Arap, Sırp olması yanılmamalı. Değerlerden kopulduğu, maşa olunduğu zaman kökenin Türk olması ile Ermeni veya başka bir ırk olması neticeyi değiştirir mi? Sosyalistinden, ırkçı-komünistine, İslami görüntüsüne aldanmadan baktığınızda terör örgütlerinin; iyi bir gelişme engeli, iyi bir güç tüketici olduğu anlaşılacaktır. PKK; PYD, Hınçak, Taşnak, FETÖ, IŞİD, DHKP-C.. gibi adlar saymaya gerek yok. Şimdi silaha sarılan örgüt elemanları ile kaleme sarılan tiplerin

Konya Valisi Ahmet Kayhan'ı ziyaret eden Konya Fikir, Kültür, Sanat Adamları Birliği Derneği Yönetim Kurulu üyeleri

rollerini de görmek gerek. Yeni Osmanlılar döneminden bu yana batı ile bütünleşen aydın, şair, edebiyatçı tiplerimiz de basite indirgemek gerekirse, silahlı teröristlerin adam öldürdükleri gibi kültür alanında yerli, milli olanı öldürmekle meşgul oldular. Yükselişin, yerli üretimin takipçisi olacağımıza; iç kavganın, birbiriyle cebelleşmenin malzemesi olduk..

Değerlerimizi tabir yerinde ise yeniden üretecek, kültürümüzü kalemle genç beyinlere nakşedecek yerli kalabilen, aidiyeti bu topraklara has olan aydınlara ihtiyacımız var. Ez cümle o kendi kültürünü araştırıp, gündeme taşıyan aydınlarmızdan birisi de Ali Işık. Bu gayreti gösterebilmek için makam ve unvan peşinde olmamış biri. Çünkü, kültür taşıyıcılığı, üstelik kendi kültürünün taşıyıcılığı, asil bir unvan zaten. Ne yaptıklarına, bu açıdan bakmak yeterli.

Siz, onun Sarıkeçili Yörüklerinin «Sarımusalılar» kolundan «Geçievler»in Ahmet Ali ile «Hacıfendiler»in Emine'nin ikinci çocuğu olduğuna bakmayın. Asıl ne yaptığına bakın. Her fani gibi bir do-

ğum tarihi, bir ömür geçirme zaman ve zemini elbette olacak. 1954'te Kadınhanı Başkuyu doğumlu olması da bu açıdan aşırı önemli değil. Bir ömür, edebiyat öğretmenliği yapıp emekli olmuş. Ama okutmaya eğitmeye devam etmiş. Ne yaparak? Adı dışında, «Edib Yörükoğlu» müstearıyla, «Edipce, Gönül İklimi, Çözüm, Dil İklimi» köşelerini tutarak öğretmeye devam etmiş. Birçok gazete ve dergi yanında özellikle Akademik Sayfalar onun eğitim kürsülerinden olmuş.

Konya Mutfak Kültürü ve Konya Yemekleri; Ayaşlı Şakir -Hayatı ve Şiirleri, Kahramanlar Geliyor, Kutsal Tohum, Gül Güldestesi, Dil, Türk Dili ve Anlatım, Konya Masalları yanında sonlarda kalan eseri sanki altın vuruştur: *Âh Minel Mevt - Konya Ahiret Kapıları Kitabeleri*.. Her biri ayrı değer durumundaki makaleleri, artık kitaplaştırılmalı. Ali Işık, bir kültür adamı, kültür müdafii yani savaşçısı.

Kültürü geleceğe taşmanın, milleti yaşatmak olduğunu bilenlerden.

Bereketli bir ömür ve nice eserler vermen dileğiyle Ali Işık.

Söyleşi:
M. Ali
KÖSEÖĞLU

ALİ IŞIK: DOĞDUĞUM TOPRAKLARA BORCUMU ÖDEMEYE ÇALIŞIYORUM

Konya kültür ve folkloruna önemli katkılarda bulunan değerli hocamız Yazar Ali Işık, 66 yaşının deminde hem yaşıyor hem de üretiyor. Kitaplarıyla şehir tarihine ışık olan hocamızla gerçekleştirdiğimiz söyleşide, hayat yolculuğu, eğitim yılları, sevdiği yemekler derken işi altmışaltıya bağladık.

- Ali Hocam, Sarıkeçili bir Yörük olarak Kadınhanı Başkuyu’da doğmanızın üzerinden 66 yıl geçmiş. Biz bunu kolayca söylüyoruz ama 66 yılın her bir senesi dile gelse, dinlemek için de bir 66 yıl gerekir. Ben buna kendimi hazır hissediyorum. Siz de anlatmaya hazır iseniz “Bismillah” deyip başlayalım...

- Tabiatına gıpta ettiğim sevgili kardeşim Muhammed Ali, sözlerime başlamadan Yaradan’ımın adını anıyor, O’na hamd, Habib’ine selam, sana da teşekkür ediyorum. Kıyamet gününde Rabb’imizin; “Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?” sorusuna biz kullarının; “Bir gün veya günün bir bölümü kadar kaldık...” cevabını verdiğimiz Mü’minun suresinin 112 ve 113. ayetlerinde bildirilmektedir. Ortalama insan ömrüne göre haddimizi bir hayli aşmış olsak bile, hayatımız “oyun ve eğlenceden ibaret” olduğundan şöyle bir geriye baktığımızda Yüce Kitabımızın mezkûr ifadesini zikretmekten kendimizi alamayız.

- Estağfurullah hocam, biz de size gıpta ederiz... Diğer yandan siz “haddi aşmak” deyince aklıma geldi: “Edep bir tac imiş nûr-i Hüda’dan” ... Allah hayırlı ömürler lütfetsin, hizmetinizi ve şükürünüzü artırsın...

- O zaman “haddi aşmak” deyimine bir parantez açalım. Eskiden yaşı, Sevgili Peygamberimizin yaşını aşan büyüklerimize yaşları sorulduğunda içinde bulunduğu yaşı söylemek yerine “Had-

dimizi aştık” derlermiş.

- Ah nezaket! Kabalıklar dünyasında geçmişin sisler ardında kalan letafetine uzanıyorsunuz kıymetli hocam. Bu çok değerli... Geçmişe uzanmışken çocukluk yıllarınıza, belki 66’nın ilk 6’sına bir uğrasak. Neler var hatırimizde, etrafımızda kimler dönüyor?

- İmdi, haddini aşmış biri olarak geriye dönüp baktığımda hayatımın ilk üç dört yılı kayıptır. Bu kayıp yıllarıma dair bilgi kırıntılarım hep anacığımın nakilleridir. Anlayacağım fakirin kendi şahitliğindeki hayatı, üç dört yaşlarında, Güllükbaşı’da Zemburi Mescidi’nin yanı başındaki Silleli Hediye ninenin kira evinde başlar. Babam, Ali ve Rukiye oğlu Ahmet Ali; annem, Mehmet Ali ve Esmem kızı Emine; evin büyük oğlu ben, kardeşlerim Yaşar ve Halil de ailemizin fertleri...

- Peki ya nüfus kayıtlarınızdan, özgeçmişlerinizden okuduğumuz Başkuyu...

- Tam da bunu anlatıyordum. Yayımlanmış özgeçmişlerimde doğum yerinin Başkuyu oluşu, nüfus kaydı gereğidir. Anacığımın nakline göre ise gerçek doğum yerim bambaşkadır. Doğumum yaklaştığı günleri anacığımın çektiği ıstıraptan doğumumun zor geçeceğine hükmeden aile büyükleri anemini anne dedemlerin yanına, Konya’ya, götürmeye karar vermişler. Tabii o günlerin nakil aracı köydeki birkaç kamyon. Bunlardan birini tutup kasasına bir yatak hazırlayıp büyük amcamla yengemi de refakatçi olarak annemin yanına bindirmişler. Kamyon yola çıkalı henüz saat olmamışken, komşu Koluksa köyünün kavaklarının görüldüğü bir mevkide dünyaya merhaba, demişim. Dolayısıyla gerçek doğum yerim Koluksa olmaktadır.

- Kayıtlarda “Başkuyu” yaza-

dursun biz geldik sizinle Güllükbaşı'na... Nüfus kayıtlarıyla ilgili böyle pek çok hikâye var. Ben kendiminkinden söz açmayayım ama kulağı çınlasın Prof. Dr. Saim Sakaoğlu hocamızın da doğum ayı Şubat olduğu halde Mart olarak yazılmış. Sizin Başkuyu gerçeğinden başka Nüfusla bir hikayeniz yoktur umarım.

- Olmaz olur mu; dur anlatayım: 1960 yılıydı. Oyun arkadaşlarım hep okula yazdırılınca onlardan ayrı kalmamak için başladım ebeveynime eziyete. Köyümüz o günkü nakil araçlarına göre kazaya bayağı uzak olduğundan bizler doğar doğmaz nüfusa geçmedik. Büyüklerimiz nüfusun yolunu tutmaları için ailede üç beş doğum daha olmalıydı. Bu sebeple nüfus yaşı küçük olduğundan akranlarıma dâhil olamıyordum. Sonunda babacığım yaşımı büyütme zorunda kaldı, ben de okullu oldum. Gazi Mustafa Kemal İlkokulunda başlayan tahsil hayatım (1960-1965), Karma Ortaokulu (1965-1969), Gazi Lisesi (1969-1973), Selçuk Eğitim Enstitüsü (1974-1977) ile devam edip Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi (1985-1986) ile sona erdi. Dikkatli okuyucular için öğretim yıllarımı açmam gerekirse talebeliği çok sevdiğimden (!) üçer yıllık ortaokul ve liseyi dörder yıl okuduktan başka bir yıl aradan sonra yüksek okula girebildim; bilahare de lisans diploması için bir yıl da Selçuk Üniversitesi talebesi oldum.

- **Burada sözünüzü balla kese-**

yim... Selçuk Üniversitesi yıllarından biraz konuşalım. Edebiyata sizi yönelten, teşvik eden saiklerden...

- Türkçe ve edebiyata yönelmem, neticesinde öğretmem olmam tamamen kaderin bir cilvesidir. İlk ve ortaöğrenim basamaklarında en sevdiğim ders istikbalimi belirleyecek olsaydı tarihçi olmam gerekirdi. Lakin idealim hukuk idi. Öğrencilikteki kayıp yıllarım bu idealime ulaşamamanın yegâne sebebi olmuştur. Zira liseyi benden bir yıl önce bitiren samimi arkadaşım -hiç unutmam- o yıl 303 puanla İstanbul Hukuk'a girdi. Bir yıl sonra 339, müteakip yılda 356 puan alsam da bu idealime ulaşamadım. 356 puan aldığım yıl (1974) üniversiteye girişte tercihli sistemin başladığı ilk yılı. Bir yıl öncesini esas alarak yaptığım tercihlere göre yine açıkta kalmıştım. O yıllarda öğretmen olmayı hiç istemediğimden tercihlerim arasında öğretmenlikle ilgili hiçbir eğitim kurumu da yoktu zaten. Ama fakir için kader ağlarını örüyordu. Çok geçmeden eğitim enstitülerinin açık kalan kontenjanlarını doldurmak için ön kayıtlar açıldı. Ailemin bütün ısrarlarını kulak ardı etsem de öğretmen olan dayımı çarnaçar dinledim.

O yıllarda Konya Selçuk Eğitim Enstitüsünün Türkçe, sosyal bilgiler, matematik ve fen bilimleri olmak üzere dört bölümü vardı. Liseden edebiyat çıkışlı olduğum için matematiğim zayıftı tabi. Bu eksikliğimi gidermek için okulun matematik bölümüne ön kayıt yaptırma karar verdim. Okula girsem bile

ertesi yıl ÖYS’de bir kez daha şansımı deneyecek idealime ulaşmaya çalışacaktım. Kayıt işlemi sırasında matematik bölüm şefinin, diğer bölümlere kayıt yaptırıp yaptırmadığım sorusuna verdiğim hayır, cevabı üzerine onun: “Senin puanın yüksekmiş; diğer bölümlere de kayıt yaptırılmalısın” tavsiyesine uyuverdim gayriihtiyari. Nitekim kesin sonuçlar açıkladığında ismim bütün bölümlerin ilk onu arasındaydı.

Birkaç gün sonra evrakımı hazırlayıp matematik bölümüne kayıt yaptırtmak üzere okula vardığımda rötalarım sebebiyle beni geçerek bir yıl önceden bu okullu olan liseden devrem bir arkadaşımın yanında tanımadığım bir akramın iki genç okul girişinin merdivenlerinde yolunu kestiler. Arkadaşım hâl hatır ve tebrik faslından sonra hangi bölüme kayıt yaptıracağı sordu. Matematik, cevabım üzerine: Arkadaşımın: “Ali’ciğim, sen edebiyat mezunusun matematik bölümünde zorlanırsın; gel, Türkçe ya da sosyal bilgilere kaydol. Hem bu bölümlerde daha başarılı olursun hem de matematik bölümünün birinci yedeği bu kalender arkadaşımız da senin sayende istikbalini kurtarmış olur” sözlerine düşünmeksizin olur, dedim. Dedim a kader ağlarını örüyor, Rabb’im o esnada istikbalime dair düşüncemi ve bu düşünce doğrultusunda vereceğim olumsuz cevabı bana unutturdu. Onları sevindirdikten sonra binaya girdim. İlk sosyal bilgiler bölümüne kayıt yaptırmayı düşündüysem de gece bölümünü işaretlediğim için vazgeçip Türkçe bölümüne ilerledim...

- Hocam durun durun, ilerlemeyin... Doğrusu ben birkaç şair ismi, yazar ismi, sizi etkileyen edebi metin falan bekliyordum sizden edebiyata yönelmenizle ilgili. Bambaşka bir hikâye çıktı. Peki talebelik dönemi nasıl geçti, sevdiniz mi edebiyatı?

- Hiç sorma... Enstitünün Gündüz Türkçe Bölümü talebesiydim. Dersler başladı. Ama o Türk dili dersi yok muydu? Birkaçına katıldıktan sonra bu derslerde kırışi kırmaya başladım. İlk dönem sona erdiğinde sadece bu dersden kaçarak devamsızlık hakkımı tüketmiştim. Tuhaftır, ikinci dönemde çaresiz katıldığım dersi ilerleyen günlerde

öyle sever oldum ki... Sevgimin derecesi arttıkça başarı seviyem de arttı tabiiyle. Adaşım, sadede gelirsem hem mesleğimi hem branşımı çok sevdim. Sen sormadan söyleyeyim: Evet, hayata bir kez daha gelecek olsam daha iyi bir edebiyat öğretmeni olmayı dilerdim.

- 26 yıl iyi bir edebiyat öğretmeni olarak görev yaptınız. Hangi şehirlerde ve hangi okullarda izler bıraktınız?

- Sevgili Muhammed Ali’ciğim, öncelikle “iyi bir edebiyat öğretmeni” iltifatınıza teşekkür ederim. Saniyen gerek tahsil gerekse meslek hayatımda hiç Konya ili sınırları dışına çıkmadım (Sadecce kısa dönem askerlik için dört ay ata yurdum Antalya’da bulundum. Hâlen babamın pek çok yakın akrabasının yaşadığı bu şehirde askerlik yapmam, o da Rabb’imin fakire başka bir lütfudur).

İlk görev yerim Taşkent İmam Hatip Lisesidir (1977-1980). Bu okulun ilk Türkçe ve edebiyat öğretmeni olmakla hâlen övünürüm. Ardından 12 Eylül İhtilali’nin hemen akabinde Belkaya Ortaokuluna tayin olunduysam da hakikatte bu atama sorgusuz sualsiz bir sürgündü (1980-1984). Meslek hayatımın en uzun bölümü Konya Sağırklar Okulunda -bilahare Konevi İşitme Engelliler Okulu- geçti: Tam on beş yıl (1984-1999). Rabbimin fakire bir lütfu da talebesi olmakla iftihar ettiğim Konya/Erkek/Gazi/Konya Lisesinde öğretmenlik yapmamdır (1999-2003).

2002 yılında henüz üniversite talebesi olan biricik oğlum Avustralya’da yaşayan gelinimle evlendirmek zorunda kaldık. Henüz yirmi üç yaşında iken Avustralya’ya gönderdiğimiz Oğlumun hasretliğine dayanamadığımızdan biz de onun peşi sıra gitmek düşüncesiyle yirmi altı yıllık hizmetin sonunda oldukça genç bir yaşta emekliliğimi istedim. Lakin yine Rabb’imin kaderine boyun eğip -tıpkı yüksek okula kayıt yaptırırken olduğu gibi- esas amacımızı unutup bir dershaneyle anlaşip kendimizi yine Konya’ya bağladık. Şayet oğlum yurt dışına gitmemiş olsaydı altmış beş yaşına kadar son okulumda görev yapmayı isterdim.

- Hocam, özellikle 1990’ların sonu 2000’lerin başında ben sizi gazetelerde görmeye başladım. Ya-

nılıyor muyum? Müstear isimle de yazdınız galiba, değil mi? Gazetelerde köşe yazarlığı nasıl başladı, nasıl devam etti?

- Tespitin doğrudur kardeşim. Fakirin su yüzüne çıkmış yazarlığı Hakimiyet, o zamanki adıyla Yeni Gazete, ile yaşıttır. Gazetenin kuruluşu 1997 Ağustos'u başları, fakirin de yazar kadrosu arasında yer alışı yaklaşık bir ay sonrasındır. Bu zamana kadar elbette bir şeyler araştırıyor ve yazıyordum. Ancak tek okuru kendimdim. Zaten yazdıklarımın fakirden sonra ikinci okuyucusunun ısrarı sonucu bu piyasaya çıktım. Edip Yörükoğlu müstearıyla yazdığım yazılar çoğunlukla dünya görüşümün paralelinde siyasi yazılardı. Oğlu Osman'ın askere gitmesi üzerine gazetenin yönetimine gelen rahmetli Yaçın Dikilitaş ağabey sayesinde çok geçmeden de hâlen takip ettiğim rotayı belirledim. Bu rotada değerli rehberliklerini gördüğüm rahmetliler Sefa Odabaşı, Seyit Küçükbezirci, Dr. Hasan Özönder ile Rabb'im sağlık esenlikte daim kılsın ve Prof. Dr. Saim Sakaoğlu'nun adlarını rahmet ve hayırla anmadan geçemem.

Emekli olduktan sonra Dr. Mehmet Ali Uz ağabeyle tanıştık. Çok geçmeden de onun çıkardığı haftalık Akademik Sayfalar ilavesinin yazı kadrosuna dâhil oldum. Bilahare 2007 ila 2012 yılları arasında Uz'la birlikte altı yıl da mezkûr ilavenin editörlüğünü üstlendim.

Uz ağabeyle 2008 yılı güzüne doğru Konya Ansiklopedisi yolculuğumuz başladı. 2015 yılında noktaladığım bu yolculuk fakirin araştırmacılığında önemli bir aşamaya sebep olmuştur. Bu süreçte fakir kendisini tamamen akademik formatta yayınlara hasretmiştir, dense yanlış olmaz.

- Bu söylediğiniz çok önemliydi hocam. Bunun altını çiziyorum. Akademik bir titriniz olmadığı halde "akademik formatta" bir çaba, sizin çalışmalarınızı ifade etmek için güzel bir tespit oldu. Elbette bir edebiyat öğretmenisiniz, peki ya edebiyatın üreten tarafında kendinizi nasıl konumlandırırınız?

- Şunu samimiyetimle belirtmeliyim ki edebiyat öğretmenliğim için bir şey diyemem. Lakin edebiyat söz konu-

su olduğunda kendimi hiçbir zaman bir edebiyatçı saymamışım. Evet, yazı hayatım süresince zaman zaman edebî ürünler yayımlamışım; ancak bunların mevcudu fakiri edebiyatçı kılmaz.

- Eserlere gelecek olursak... Doğrusu en velut zamanlarınızın 66 yaşına yakın zamanlar olduğunu düşünüyorum. Yanılıyor muyum acaba? Sivil toplum kuruluşlarında görevleriniz, Konya Ansiklopedisi editörlüğünüz, makaleler ve kitaplar...

- Eserleriniz, ibaresini "kitaplarınız" bağlamında kullanmışsanız haklısınız. Şu ana kadar yayımlanmış on kitabımdan üçü Akademik Sayfalar dönemimde, kalan yedisi ise Konya Ansiklopedisi sonrası yıllarda yayımlanmıştır. Ki bu yıllarda altmışlı yaşları yaşadığımdan, yanılmıyorsunuz.

- Söz buraya gelmişken bence bu kitapların üzerinde bir teşehhüd miktarı da olsa duralım. İlk kitapla yeni kitap arasındakiler ve hatta yayımlanmayı bekleyen eserlerinizi tarih sırasına dizmenizi istesem sizden...

- Konya Mutfak Kültürü ve Konya Yemekleri (2006), Mevlevi Mektupları (1 ve 2. bs. 2010), Ayaşlı Şakir Hayatı ve Şiirleri (2011), Konya'nın Kırk Çocuk Oyunu (2015), İngiliz Sait Paşa'nın Konya Günleri (2018), Geçmişten Günümüze Konya'nın Gülleri/Deliler-Meczuplar (2018), Bir Katre Konya (2018), Âh Minel Mevt/Konya Ahiret Kapıları (Selçukludan Günümüze Konya Mezar Taşları: 2019), Gayetü'l-beyân fî Tedbiri Bedenî'l-insân/Beden Sağlığının Korunması (2019) ve Konya'da Kültürel Hayat (2020) şu ana kadar yayımlanmış kitaplarımdır. Konya Ağzı ve Söz Dağarcığı adlı kitabımın da matbaada olduğu haberi geldi. Yaşadığım mahalleyi anlattığım Hatırım Bende Kalmasın Hacıkaymak prova baskısıyla kaldı. Bitmiş olmakla birlikte henüz bir yayımcıyla tanışmamış birkaç kitabım daha mevcuttur.

- Bunlar oldukça çaba isteyen, Osmanlıca Türkçesinden tutun daha pek çok eserin tetkikine ihtiyaç duyulan eserler. Ve bu eserler aynı zamanda Konya belleği hükmünde. Konuları siz mi seçiyorsunuz?

nuz, yoksa konular sizi mi seçiyor?

- Sevgili adaşım, hiçbir kitabımı kendim planlamadım. Kitaplarım bazen bir zuhurat, bazen dost teşvikleri, bazen de bir kurumun teklifi sonucu ortaya çıkmıştır. Bir kurumun teklifiyle yazılan kitaplarımdan gayrısının -ki çoğunun- sebebi-i teliflerini ön sözlerinde anlatmışımdır zaten.

- Konya'nın Gülleri'ni ele alacak olursak... Sizi bu işe vazifeli kılan durum nedir? Bahsini açtığınız "güller" içinde sizin ne işiniz vardı?

- Sualin üzerine Konya'nın Gülleri'ni söz konusu edersek. Bir haylisi tanıdığım güllerden oluşan bu kitabım Konya Ansiklopedisi çalışmaları esnasında bir dosya olarak bilgisayarımın "Araştırma" klasörü içerisinde yer almıştı. Bu meczuplar dosyası ilkin 2015 yılında bazı arkadaşların bu konuda bir konuşma yapmam arzusu ile açıldı. Konuşma sonrası da kitaplaştırmam, teklifleri yapıldı. Kitap hacminde görmediğimden dostlarımla bu arzusunu dizi yazı olarak bir gazetede yayımlayarak kısmen yerine getirmeye çalıştım. Üç yıl sonrası gelen bir teklif de bir yayıncıya ait olunca tabii ki geri çeviremezdim. Yeri gelmişken bu ve bastığı diğer dört kitabım için Çizgi Kitabevi sahibi Ömer Arlı'ya çok teşekkür ediyorum.

- Kitaplarınıza ve çalışmalarınıza bir bakıyoruz "yemek kültürü" bir bakıyoruz "Mevlevi mektupları", bir bakıyoruz "mezar taşları", bir bakıyoruz "çocuk oyunları" ...

- Son yıllarda Konya'nın yerel tarihine ilgi duyuyorsam da basın dünyasıyla tanıştıktan sonra Konya kültürüyle pek fazla haşır neşir olmuşum. Kitaplarımla adları farklı farklı konularda ele alınmış görünse de hepsi Konya kültürüne dair konulardır.

- Konya kültürü ve folkloru tüm zenginliğiyle bir yandan size ilham olurken bir yandan da bence size minnet duyuyor/duyacak. Bunu inanarak söylüyorum. İlham demişken bir de şiir konusuna girelim istiyorum. Çok yayınlamıyorsunuz ama şiirleriniz de var sizin. Şiirle sizi çok fazla yan yana göremememizin nedeni nedir?

- Bu sorunuza geçmeden şiir ve nazım kavramlarına dikkat çekmek istiyorum. Kubbealtı Lügati şiir için "Duygu ve heyecanları, güzellikleri, seslerin uyumundan ve ahenginden faydalanan etkili bir şekilde anlatma sanatı ve bu sanat yoluyla verilen edebî eser"; nazım için de "Vezinli, kafiyeli söz dizisi" derken karşıtının da nesir olduğunu vurgular. Aynı sözlükte şiirin ise bir karşıtı yoktur. Dahası her şiir bir nazımken hiçbir nazım şiir değildir, olmaz. Şiir yazana şair dendiği gibi nazım dizene de nâzım denir. Dolayısıyla şiir ve şair muhterem; nazım ve nâzım ise sıradandır.

Şimdi sorunuza gelirsem... Evet, daha ortaokul birinci sınıfta iken bütün okulun tanıdığı meşhur bir heccav [yergici] idim. Dersimize giren hocaları bi-

rer dörtlülkle hicvettiğim şiirimi sıraya giren taliplilerine yetiştirmeye ne kolum ne de beş ortalı saman kâğıtlı matematik defterimin sayfaları dayanabiliyordu. Çok geçmeden bu şiirim, dayagıyla meşhur bir hocamızın eline de geçince baba dayağı korkusuyla disipline gitmemek için hocamın şiirimin her hecesine bir tokada rıza göstermiştim. Daha şiirimin ilk kıtasında hocamın disiplin teklifini kabul etmememin pişmanlığı çökmüştü; ama nafileydi. Şiir ve tokat faslı bittiğinde uzunca bir süre yanaklarımı hissedememişim. Bu dayağın etkisiyle liseli yıllarıma kadar şiir, daha doğrusu nazım, yazmak için elim kalemime gitmedi. Liseli yıllarımda hissi, enstitülü yıllarımda da merhum M. Akif vari manzumelerden sonra şiirinin musikisine hayran olduğum Yahya Kemal'de karar kıldım. Vezin ve kafiye tutkumdan dolayı serbest şiirden ise hiç hazzedemedim. Ta ki Cahit Külebi'nin Tokat'a Doğru şiirini okuyana dek. Bu şiiri burada alıntılatacağım değilim. Şu kadarını belirteyim beş kıtalık bu serbest şiir, şairin, memleketine at arabasıyla yaptığı yolculuk esnasındaki izlenimlerini yansıtır. Şiir kıtalarının sadece ikinci ve dördüncü kıtaları kafiyelidir. Ne ki bu kafiyelere dikkat kesilirsanız atın nal seslerini duyabilirsiniz.

İtiraf edeyim, bütün uğraşmalarına rağmen şiirimde musikiyi bir türlü yalamayınca "Şiirin Sesini Duy/ur/abilmek" başlıklı bir makale ile şairlik macerama son verdim. Fakir bir nazım olabilir; lakin şairlik kumaşı yoktu. Bu hakikati bir tek rahmetli Seyit Küçükbezirci abiye bir türlü kabul ettiremedim.

Evet, sevgili adaşım bir kitap oluşturacak kadar şiirimi muhtevi "Eş'ar-ı Ali Ziya" başlıklı bir şiir defterim vardı. Ancak akıbeti hâlâ meçhul.

- Biraz sevdiğiniz yemeklerden konuşalım mı? Hangi yemekler hoşunuza gider, sizin meşrubatlarınız nelerdir, meyveler içinde hangi meyvelerle aranız iyidir?

- Ha şöyle!.. Bana yemekten söz aç, saatlerce konuşayım. Fakirin sohbetlerine dâhil olmuş tanış ve arkadaşlar -özellikle ramazanlarda- sözü mutlaka dönüp dolaştırıp yemek ve tarifleri bahsine getirirler. Böyle sohbetlerime dâhil olanlardan çoğu bir üst sığkete çıkmış-

lardır. Sevmediğim bir yemek yoktur, zaten belli olmuyor mu? Tek ki Rabb'imnin nimetlerinin hakkı verilmiş olsun. Şimdilerde uzak durmaya çalışsam da favorilerim hamur işleriyle hamur tatlılarıdır. İçecek konusuna gelirse iki içeceğim tabii ki su ile ayrandır. Kutu ve şişeye girmiş içeceklerden madden suyu dışındakilere soğuk dururum.

- Hocam, bana arkadaşlarınızı söyler misiniz? Sizin kim olduğunuz üzerine sohbetimizi okuyanlara fikir verecektir.

- Tabii ki kardeşten ileri tuttuğum arkadaşlarım oldu. Bunlardan sağ olanlar olduğu gibi evvel gidenleri de oldu. Mesela geçen yıl ebediyete uğurladığımız eski milletvekillerimizden, mesleğimdeki ilk müdürüm, fakir gibi bir Sarıkeçili Yörük'ü olan Abdullah Gencer'in boşluğu dolacak gibi değil. Sevgili adaşım, bu arada bir hususu da itiraf etmem gerekirse, arkadaşlık ilişkilerinde evlilik sanki bir milat gibi. Samimi arkadaşlara karşı duyduğum mahabbetin sıcaklığı kaybolmasa da bekarlıktaki gibi sık birliktelikler sekteye uğruyor. Bazen de hanımımızın samimi arkadaşlarının eşleriyle aramızda sıcaklıklar oluşabiliyor.

- Peki ya Konya! Konya hakkında neler söylersiniz?

- Söz açıldığında "Konya'mı elimden alıverecekler diye ömrümde tek bir tatile çıkmışlığım yoktur" diyen rahmetli Seyit Küçükbezirci ağabeyin yanında bunca vakit geçirip de Konya sevdasıyla sevdalanmamak mümkün olabilir miydi? Kır atın yanında duran ya huyundan ya suyundan, hesabı biz de bu doğduğumuz ve doyduğumuz toprakların sevdasıyla -bir biçimde- ona olan borcumuzu ödemeye çalışıyoruz.

- Hocam, hayatınızın özetinin özetinin özeti artık elimde. Bu sohbetimize bir başlık bulunur, size vefa mahiyetli bir yayında da inşallah yayınlanır. Sizi bilenler bilir, elbette bilmedikleri bir yeni detay bulurlar. Bilmeyenler de sizi tanıtmaya buradan başlarlar. Bu güzel sohbet için bin teşekkür.

- Asıl fakir, kendisine ayırdığınız değerli vaktinizden ötürü size şükranlarımı sunarım sevgili Muhammed Ali'ciğim.

Fotoğraflar: Saffet Yurtsever

ALİ IŞIK HOCA

Akademik Sayfalar ile tanıştığım ve tanıştığım Ali Işık Hocamı yine Akademik Sayfalar'daki bu özel sayılar ile daha yakından tanıma imkânı buldum. Akademik Sayfalar'daki görevimiz vesilesiyle halef selef olduk. Yürüdüğü yolların, karşılaştığı zorlukların bir kısmını tecrübe etmek bize de nasip oldu. Her hafta bir sayının hazırlanıp yayımlanması, sonraki sayıların koşturması ve bunların hasbi olarak kısıtlı imkânlarla sürdürülmesi hiç de kolay olmuyor. Lakin her dara düştüğümüzde Ali Işık Hocamız ve kıymetli dostlarımız yazıları ile bizlere destek olmaya devam etmiştir.

Akademik Sayfalar ailesinin de kıymetli bir üyesi olan Ali Işık Hocamızın çalışmalarını, makalelerini, kitaplarını merakla okudum inceledim, öğrenmeye gayret ettim. Pek çok konuşmasında, sohbetinde,

konferanslarında dinleyici olarak bulundum. Aynı kürsüde bulunduğumuz etkinlikler de oldu.

Sözlüklerde vefâ, dostluk ve muhabbette sebat etme, sevgide süreklilik, bağlılık ve sadâkat... Sözünde durma, verilen sözü yerine getirme mânâlarına geliyor. Ali Işık Hocamız, Konya'mız, Konya kültürüne vefasını kıymetleri eserleri ile ispat etmiştir. Halen de çalışmaya güzel ve kıymetli eserler vermeye devam etmektedir. Hakkında hazırlanan bu özel sayılar, ailesinin, dostlarının kaleme aldığı bu yazılar ise bu vefaya karşı karınca karınca bir vefa nişanesi... Sayfa sayısı ve imkanları kısıtlı bu özel sayılarımıza yazıları ile katkıda bulunan tüm yazarlarımıza da teşekkür ediyoruz.

Ali Işık Hocamızın Konya kültürüne hizmetlerinin devamını temenni ediyor, sağlıklı, bereketli, hayırlı nice seneler niyaz ediyoruz.

BABAMI ANLATMAK...

Ahmet
Fatih IŞIK

Ben Ali oğlu Ahmet Fatih. 23 yaşında çıktığım gurbet yolculuğunun 18'inci senesinde babamı anlatmamın ne kadar zor olduğunu bilmeden yaz, dediler.

Ali Işık'ı anlatmak; usret...

Babamı anlatmak; hasret...

Bugüne kadar o yazdı, biz okuduk.

O araştırdı, biz öğrendik.

O öğretmendi, biz öğrenci...

O çalışkandı, biz üşengeç!

Babamın üç tane evladı vardı: Ben, kız kardeşim bir de kitapları... Aklımda kalan kitaplar, her tarafta... Masada çalışırdı uzun uzun. Dinlen, biraz ara ver, gözlerine yazık derdik; yerde devam ederdi.

Ben üniversite sınavına gazete okumakla hazırlanırken, sen bir şeyleri araştırma, gün yüzüne çıkarma derdin.

Babam, seni anlatacak ve yazacak kadar kalamadım. Dünyanın rengine kandığım zamanlarda ayrıldım yanından. Hatıralardan da uzak kalınca unutuluyor. Biraz da hayta cinsi bir evlattım. En çok seni üzdüğümü biliyorum. Hâlâ da alkışlanacak bir evlatlığım görülmüş değil. Her şey bir yana Müslüman bir baba olduğuna tüm kalbimle şahitlik ederim.

Edebiyatçı bir babamın, yazamayan evladı olarak senden özür diliyorum.

Baba bayram sabahıdır. O sabahlarda uyanmak temennisiyle ellerinden öpüyorum.

Aydınlara Ocağı'nın düzenlediği 65. Yaş Günü'mde kızım, hanımım ve torunumla

D. Emine
IŞIK
SARIKAYA

OKUMA SIRASI SİZDE...

Sevgili babacığım, bugüne kadar siz yazdınız, biz okuduk. Şimdi biz yazıp siz okuyacaksınız. Abim ve benim ilk öğretmenimiz; bizler için çırpınan, fedakârlık eden hep çabalayan oldunuz. Her daim yanımızda arkamızda oldunuz. Kaç yaşına gelirsek gelelim senin hep küçük çocukların olduk. Her ne kadar duygularımızı karşılıklı ifade

edemesek de biliyorum sevgimiz çok derin.

İlerlemiş yaşınıza rağmen her daim araştıran, çabalamaktan ve yeni şeyler öğrenmekten asla vaz geçmediniz. Bir babanın evlatlarına bırakacağı en büyük miras temiz ve gurur duyacağı bir soyadıdır. Abim ve ben buna sahip olduğumuz için çok şanslıyız. Bizlere örnek olduğunuz gibi azminizle, çalışmanızla torunlarınıza da çok güzel örnek oluyorsunuz. Bizlere, torunlarınıza bırakacağınız en büyük miras büyük çaba ve özveri ile hazırladığınız değerli kitaplarınızdır. Bizlere çok özel ve güzel gururlar yaşattınız. Çocuklarımızın ve torunlarımızın arkasında duran koca bir çınarsınız. Oğluma rampalı çarşıyı öğreten ve sevdirensiniz. Yüce Allah'ım annem ve size uzun ve sağlıklı ömürler nasip etsin ki başımızdan eksik olmayalım. Sizlerin varlığı bizlerin en büyük servetimizdir. Kaç yaşına gelirsek gelelim sizlere her daim ihtiyacımız var.

Düzenlenen özel bir yayınlara size/bize bu onuru yaşatan büyüklerime şükranlarımı arz ederim.

CANIM DEDEME...

Dedeciğim sözlerime nereden nasıl başlayacağımı bilemiyorum. Şunu iyi biliyorum ki sizin gibi bir dedeye sahip olduğum için çok şanslıyım. Her konuda sürekli yanımda olduğunuz için teşekkür ediyorum.

Bana hep yeni şeyler öğretiyorsunuz. Birçok ilkleri sizinle yaşadım. Şehir gezilerimizde bir turist rehberi gibi verdiğiniz bilgilerle bize şehrimizi sevdirdiniz.

Ramazan Efe
SARIKAYA

Bıraktığınız anılar da cabası...

Kitaplarla ilk buluşmamı sağlayan, birçok önemli kişilerle tanışma vesile olansın. Bu yaşta bana birçok ayrıcalıklar, güzellikler yaşattın. Benim ikinci evimsiniz. Üzerimde çok emeğiniz olduğu için anneannem ve sizin hakkınızı asla ödeyemem.

Rabbimden sizi uzun yıllar başımızdan eksik etmemesini diliyorum.

Akademik Sayfalar, Gazete ve Dergilerde Yayımlanmış Bazı Makalelerim, Konya Ansiklopedisi'ne Yazdığım Maddeler, Konferans, Panel ve Bildirilerim

Ali IŞIK

Gazete ve Dergilerde Yayımlanmış Bazı Makalelerim

- "Eski Edebiyatımızda Aşk ve Aşk Hikâyeleri" (Dizi Yazı), *Yeni Gazete*, Konya 6-26 Eylül 1998.

- "Mesnevi Okulu (Dârü'l-Mesnevi)", *Yeni Gazete* (Cönk sayfası), Konya 3 Şubat 1999.

- "Osmanlı'da Mühür ve Mühür Edebiyatı", *Yeni Gazete*, Konya 22 Şubat-1/8 Mart 1999.

- "Konya Şairleri: Mevlevî Bir Şair Meşâmî", *Yeni Gazete* (Cönk sayfaları), Konya 24 Şubat-3/10/17/24 Mart 1999.

- "Gül Güldestesi (Gül Üzerine Bir Etüt)" (Dizi Yazı), *Yeni Gazete*, Konya 24 Mart-20 Nisan 1999.

- "Bir Sarıkeçili Dügünü", *Yeni Gazete*, Konya 21 Haziran 1999.

- "Geleneksel Sebze-Meyve Saklama Yöntemleri ve Edebiyatımıza Yansımaları", *Yeni Gazete*, Konya 20 Eylül 1999.

- "Güller Şehri Konya'da Gül Bayramları", *KTO Yeni İpek Yolu, Konya II* (Özel Sayı), Aralık 1999, s. 15-21.

- "Çayırbağı ya da Çârîbâğ", *Yeni Gazete*, Konya 15 Mayıs 2000.

- "Türkçe Yeni Bir Karamanoğlu Mehmet Bey Gözlüyor", *Yeni Gazete*, Konya 5 Haziran 2000.

- "Konya'da Namaz ve Şivlilik Âdetleri", *KTO Yeni İpek Yolu, Konya III* (Özel Sayı), Aralık 2000, s. 18-22.

- "Mevlâna'nın Kendisiyle Özdeşleştirdiği Musiki Âleti Ney Üzerine", *KTO Yeni İpek Yolu, S 168*, Şubat 2002, s. 53-57.

- "Meram Güzellemesi", *Çağrı* dergisi, S 518, Ankara Ocak 2003, s. 13-14.

- "Feyzi Halıcı'nın Konya'sı", *Çağrı* dergisi, S 527, Ekim 2003, s. 11-13.

- "Konya'da Yeni Derlenen Örnekleri Vesilesiyle Ninnilerimiz Üzerine", *KTO Yeni İpek Yolu, Konya Kitabı VI* (Özel Sayı), Aralık 2003, s. 281-291.

- "Klasik Şiirimizde Yaşatılan Folklorumuz", *KTO Yeni İpek Yolu, S 196*, Haziran 2004, s. 52-56.

- "Klasik Şiirimizin Oluşmasında Konya

Muhiti", *KTO Yeni İpek Yolu, Konya Kitabı VII* (Özel Sayı), Aralık 2003, s. 247-259.

- "Sille Mezar Taşları Üzerine Bir Tasnif Denemesi", *KTO Yeni İpek Yolu, Konya Kitabı VIII* (Özel Sayı), Aralık 2005, s. 289-320.

- "Bir Türkmen Hak Şairi Garip Mehmet (Gürbıyık)", *Bilgi Yolu* (Türk Kütüphanecileri Derneği Konya Şubesi dergisi), S 7, Konya, 2005, s. 178-189.

- "Bilimsel Bir Eleştiri Nasıl Olma(ma)lıdır", *Bilgi Yolu* (Türk Kütüphanecileri Derneği Konya Şubesi dergisi), S 8, Konya, Aralık 2005, s. 148-153.

- "Kadim Türkçenin Konya Ağzında Yaşayan Sesleri ve Konya Ağzı Kelimelerinde Ses Değişmeleri", *Bilgi Yolu* (Türk Kütüphanecileri Derneği Konya Şubesi dergisi), S 9, Konya, Aralık 2006, s. 148-152.

Akademik Sayfalarda Yayımlanan Bazı Makalelerim

Günümüze değin Akademik Sayfalar'da yayımlanan 214 makalemde bazıları şunlardır:

- "Necip Fazıl'ın Ahşap Konak Piyesi Üzerine İnceleme", 2 Haziran 2004, S 2, s. 14-17.

- "Feth Edilen Kelimeleri Gözden Çıkararak", 09 Haziran 2004, S 3, s. 21.

- "Şiirin Sesini Duyabilmek/Duyurabilmek", 04 Ağustos 2004, S 11, s. 84-85.

- "Mehmet Akif Konya'da", 29 Aralık 2004, S 30, s. 265-266.

- "Kabak Destanı", 23 Mart 2005, S 11, s. 102.

- "Lokum-Büsküt", 15 Haziran 2005, S 23, s. 214-215.

- "Bir Şiirin Anatomisi Yahut Çanakkaile'de Destanlaşan Nesil I, II", 15/22 Mart 2006, S 9/10, s. 78-80/102-105.

- "Ailesi Dostları ve Öğrencileri "Saim Sakaoglu'na Armağan"a Ne Demişler?-1, 2", 20 Eylül/4 Ekim 2006, S 27/28, s. 259-260/272-274.

- "Felek Üzerine -1: Felekle Yaşamak", 22 Kasım 2006, S 35, s. 342-343.

- "Felek Üzerine -2: Felekle Ölmek", 29 Kasım 2006, S 36, s. 351-352.

- "Selçuklu Şehitliğindeki Osmanlı Me-

zarları-1, 2”, 20/27 Aralık 2006, S 39/40, s. 403-404/413-414.

- “Halk Takviminde Baharın Habercisi Cemreler”, 28 Şubat 2007, S 7, s. 105-106.

- “Ölümünün 65. Yıldönümünde Muallim Mehmet Ferit Uğur Üzerine”, 07 Mart 2007, S 8, s. 116-117.

- “İsimler ve Hikâyeler”, 06 Şubat 2008, S 3, s. 43-45.

- “Eb’den Kara Çadır’a... (Türklerde Çadır Kültürü ve Sanatı) 1, 2, 3”, 27 Şubat/5/12 Mart 2008, S 6/7/8, s. 91-93/109-111/122-125.

- “M. Ali Uz’la Mülakat”, 26 Mart 2008, S 10, s. 153-155.

- “Mustafa Necati Elgin’in Evrak-ı Metrukesinden İki Yazma: Cönk ve Erzurumlu Emrah Divanı”, 23 Nisan 2008, S 14, s. 233-236.

- “Konya Yalnızca Fazıl Hüsnü Dağlarca’yı Kaybetmedi”, 22 Ekim 2008, S 29, s. 479-480.

- “Necati Elgin’e Gönderilen Mevlevî Mektupları 1, 2”, 29 Ekim/12 Kasım 2008, S 30/32, s. 489-493/540-544.

- “Mevlevî Mektupları: Abdülbaki Gölpinarlı’nın Mektupları 3-10”, 19 Kasım 2008/18 Şubat 2009, S 33-37, 1, 3, 5 (C 9), s. 555-558/566-570/588-591/606-607/620/15-16/47-49/77-79.

- “Birlik ve Bütünlüğün Tadı: Aşure...”, 21 Ocak 2009, S 1, s. 10-13.

- “M. Necati Elgin’e Gönderilen Mevlevî Mektupları 10: Halil Can’ın Mektupları 1-19”, 25 Şubat/4-25 Mart/1-29 Nisan/6-13 Mayıs/3-24 Haziran/28 Ekim/4-11 Kasım/2 Aralık 2009, S 6/7/8/9/10/11/12/15/16/17/20/21/22/23/26/27/28/31/34, s. 94-96/112/127-128/143-144/159-160/174-176/190-193/239-240/254-256/271-273/319-320/336/350-352/366-368/415-416/431-432/446-449/495-498/543-544.

- “Kış Gecesi Oturmalarının Geleneksel Çorbası: Arabaşı”, 11 Mart 2009, S 8, s. 113-115.

- “Prof. Dr. Saim Sakaoğlu ve Ben”, 16 Aralık, 2009, S 33, s. 522.

- ‘Boş Yürekler’ Örneğinde M. Kemal Yılmaz’ın Şiiri”, 28 Nisan 2010, S 15, s. 237-239.

126. “Hatırın Bende Kalmasın Hacıkaymak...”, 30 Haziran 2010, S 24, s. 377-381.

127. “İmam-ı Busırî’nin Kaside-i Bürde’sinin Fahri Kulu Efendi Tarafından Yapılan Manzum Tercümesi”, 27 Ekim 2010, S 28, s. 446-448.

- “Avustralya/Sydney Günlüğü: 1-9”, 09/16/23/30 Mart/6/20/27 Nisan/4/11 Mayıs 2011, S 8-12/14-17, s. 125-128/141-

143/158-160/171-173/186-190/222-224/225-229/238-240/254-256/270-272.

- “Dünün Konya’sından Özel Gün Gazeteleri”, 20 Nisan 2011, S 14, s. 216-219.

- “Osmancıklı Aşık Aziz (Büyükbayram)”, 22 Haziran 2011, S 23, s. 367-368.

- “Klasik Edebiyatımızda Gül Sembolizmi”, 29 Haziran 2011, S 24, s. 372-375.

- “Kitabeler ve Şairler: Başlarken / Kitabe ve Kitabe Geleneğimiz 1-5”, 05/12/19 Ekim/14 Aralık 2011/1 Şubat 2012, S 26/27/20/2 (C 11), s. 407-410/423-426/433-438/552-554/23-27.

- “Alâ ile Hacıkaymak Mahallesi’nin Kuruluşu Üzerine...”, 07 Aralık 2011, S 34, s. 535-537.

- “XIII-XV. Yüzyıllar Konya’sında Sık Rastlanan ve Bir Asil Bayan İsmi Olan “Hand/Hond, Hondi/Hundi” Üzerine...”, 22 Şubat 2012, S 5, s. 68-71.

- “Olta ile Helva Tutmak”, 21 Mart 2012, S 9, s. 142-144.

- “Tarihi Bir de Mezar Taşlarından Öğrenmek...”, 09 Mayıs 2012, S 16, s. 245-248.

- “Eski Konya’dan...”, 30 Mayıs 2012, S 19, s. 294-298.

- “Raşit Usman’ın Ayaşlı Şakir’e Yazdığı Mersiye”, 28 Kasım 2012, S 30, s. 473-474.

- “Konya Tarihinde Seller”, 27 Şubat 2013, S 5, s. 74-77.

- “Konya Kıtıkları ve Onlara Yakılan Destanlar”, 03 Nisan 2013, S 10, s. 157-160.

- “Şivlilik Adı ve Kökeni Üzerine...”, 15 Mayıs 2013, S 16, s. 254-256.

- “Prof. Dr. Saim Sakaoğlu’nun Konya Ağzı Araştırmaları: Konya Ağzı Üzerine Araştırmalar”, 05 Haziran 2013, S 19, s. 302-304.

- “Seyit Küçükbezirci ve Konya Aydınları Üzerine Yazıları”, 10 Temmuz 2013, S 24, s. 380-381.

- “Konya’da Çekirge İstilas”, 09 Ekim 2013, S 25, s. 391-397.

- “Kâğıt Mendillerin Yok Ettiği Mendil Kültürümüz”, 20 Kasım 2013, S 30, s. 472-473.

- “İşgalaman/İşkalaman Adı Nereden Geliyor Ya Da Şeyh Alaman Nasıl Şeyh Ulema Oldu?”, 23 Nisan 2014, S 12, s. 181-182.

- “Günümüzde Unutulan Konya Kaşık Oyunları”, 21 Mayıs 2014, S 16, s. 245-247.

- “Başkuyu Köyünün Kuruluşu”, 28 Mayıs 2014, S 17, s. 259-264.

- “Türkçe İkliminde Bir İsme Dair Kaleme Alınmış İlk Kitap: Sâim-Nâme”, 18 Haziran 2014, S 20, s. 318-319.

- “Konya’da ‘Yirmi Kur’a’ Garipleri”, 18 Şubat 2015, S 3, s. 33-36.

- "Kültür Türbedarımız Mehmet Ali Uz", 21 Ekim 2015, S 29, s. 455-456.

- "Hatice Tekin ve İlk Hikâye Kitabı: Şehirler Arası...", 25 Kasım 2015, S 34, s. 541-542.

- "Geleneksel Sille Mutfak Kültürü", 27 Ocak 2016, S 1, s. 4-9.

- "Konya'da Metfun Bir İstanbul Hanımefendisi Şaire: Melek Hiç...", 1 Kasım 2017, S 27, s. 422-427.

- "Geçmişten Günümüze Sille Mezarlıkları ve Buralardaki Osmanlı Dönemi Mezar Taşlarından Bazı Örnekler", 7 Şubat 2018, S 1, s. 6-14.

- "Benzeri Ender Bir Talebe: Prof. Dr. Ali Berat Alptekin Hoca...", 30 Ekim 2019, S 10, s. 254-256.

- "Belgelerle Konya Hamidiye Sanayi Mektebi Maarif Değirmeni", 29 Nisan 2020, S 15, s. 231-240.

- "Mezar Taşına Sahip Çıkamadığımız İstanbullu Bir Sanatkâr: Mimar Muzaffer Bey", 3 Haziran 2020, S 20, s. 314-320.

- "Hikâyât-ı Hoca Nasreddin-i Nakl-Şüde (Nasreddin Hoca'nın Nakledilmiş Hikâyeleri)", (Özel Sayı), 22 Temmuz 2020, S 27, s. 417-432.

- "Ebüzziya Tevfik'in Konya'daki Sürgün Yılları", (Özel Sayı 1, 2), 19/28 Ağustos 2020, S 31/32, s. 481-496/497-512.

- "Konyalı Aşık Şem'i", (Özel Sayı), 23 Eylül 2020, S 36, s. 561-576.

Konya Ansiklopedisi'ne Yazdığım Bazı Maddeler

Konya Ansiklopedisi'ne yazdığım 250'nin üzerindeki maddelerden Konya tarihi, kültürü, edebiyatı ve tarihi üzerine olanların bazıları şunlardır:

- "Ahır Sekisi", I/42-43.
- "Alkış (Hayır Dua)", I/196.
- "Arabaşı", I/243-244.
- "Araz, Nezihe", I/249.
- "Aşık Devami", I/278.
- "Aşık Emine Hanım", I/279.
- "Aşık Feşani", I/279.
- "Aşık Kul Mustafa", I/282-283.
- "Aşık Lokmanı", I/283.
- "Aşık Mansur", I/283.
- "Aşık Mehmet Kıl", I/284.
- "Aşık Merdanı", I/286.
- "Aşık Nigârî", I/286.
- "Aşık Sait Ağa", I/289.
- "Aşık Salihî (Halil Yılmaz)", I/289-290.
- "Aşık Zehri", I/293.
- "Aşure", I/297-299.
- "Ayaşlı Şakir Efendi", I/360-361.
- "Bağa Hastalığı", II/15.

- "Bamya Çorbası", II/36-37.

- "Bayram Yerleri", (Mehmet K. Gündoğdu ile), II/60-61.

- "Berberoğlu, İbrahim", II/82.

- "Bütümet (Orta)", II/209.

- "Çarşı (Fırın) Böreği", II/298.

- "Çebiç", II/311-312.

- "Dabak Hastalığı", III/1.

- "Dalak Hastalığı", III/4.

- "Dalboy, Mehmet Zeki", III/4.

- "Davetler", III/18-19.

- "Dede Bahçesi", III/23-24.

- "Dinorna (Korna, Elfetirli Höyük), III/99.

- "Dutlu Suyu", III/137.

- "Düğün", III/138-141.

- "Ekmek Salması", III/173.

- "Ekmekçi Hayık (Hayk Buğdaycığıl", III/173-174.

- "Etli Ekmek (Etli/Kıymalı Pide)", III/276-277.

- "Fırın Kebabı", III/309-310.

- "Gedavet/Gedevet (Gedâbâd)", III/344.

- "Güçce Düğünü", IV/27.

- "Güdük", IV/29.

- "Gül Bayramları", IV/33-35.

- "Gül İftarları", IV/35-36.

- "Gülcülük", IV/40-42.

- "Hacı Uğurlama ve İndirme", IV/90-92.

- "Halk Hekimliği", IV/156-158.

- "Halk Meteorolojisi", IV/159-160.

- "Halk Takvimi (Koyuncu Takvimi)", IV/160-161.

- "Hıdırellez", IV/224-227.

- "Hiç, Melek", IV/231.

- "Kamış Baklavası", V/49-50.

- "Kar Kürüycüleri", V/58-59.

- "Karatay, Namdar Rahmi", V/116-117.

- "Kaşık Oyunları", V/127.

- "Kenevir Helvası", V/149-150.

- "Kıtlık: Aşıkların Dilinden Konya Kıtıkları", V/185-186.

- "Kikirdek Çorbası", V/196.

- "Konya: İdari Durum: Osmanlı Dönemi Konya Valileri", V/289-291.

- "Cumhuriyet Döneminde Konya'da Edebiyat", V/324-328.

- "Konya Mutfağı", VI/88-92.

- "Kuşçuluk", VI/200-204.

- "Lale", VI/238-240.

- "Leyla Hanım", VI/243-244.

- "Mehmet Sait Paşa (Eğinli)", VI/292-294.

- "Muzaffer Hamit", VII/38-39.

- "Mücip Avni", VII/45.
- "Namaz", VII/58-59.
- "Nazım Paşa", VII/70.
- "Odabaşı, Ahmet Sefa", VII/100-101.
- "Ovmaç Çorbasi", VII/125.
- "Öcal, Fazlıoğlu Cemal Oğuz", VII/127.
- "Özararat, Panos", VII/146-147.
- "Papar", VII/180-181.
- "Sac (Sedirler) Böreği", VII/238-239.
- "Sacarası", VII/239.
- "Sarayönü: Geleneksel Giyim", VII/296-297.
- "Sınanmış Yerler", VIII/73-75.
- "Sille: Geleneksel Sille Mutfak Kültürü", VIII/94-97.
- "Sille Mezarlıkları", VIII/99-103.
- "Su Böreği", VIII/138.
- "Sündürme (Delek Tiridi)", VIII/173.
- "Sünnet", VIII/173-175.
- "Süslü, Memduh Yavuz", VIII/175-176.
- "Şenlikler", (Mehmet Altuntaş'la), VIII/219-222.
- "Şivlilik", VIII/249-250.
- "Tahir Paşa (Mecidiyezade, Zehrî)", VIII/257-258.
- "Tandır", VIII/266-269.
- "Taş Kültü", VIII/275-278.
- "Taşkent: Halk Kültürü", VIII/292-297.
- "Tatlı Bulamaç", VIII/306-307.
- "Tirit", VIII/330.
- "Turgut, Arif Nüşet", VIII/347.
- "Tuzlukçu: Türk Hâkimiyetinde Tuzlukçu", VIII/356-357.
- "Uğur, Mehmet Ferit", IX/4-5.
- "Vehbî", IX/64.
- "Yahni", IX/78-79.
- "Zerde", IX/181.
- "Alpkan, Mehmet Emin", IX/210-211.
- "Avni", IX/227-228.
- "Bayramlar ve Bayramlaşma", IX/239-241.
- "Körük, Fayton-Payton", IX/328-329.
- "Pestil (Bestil)", IX/355-356.

Yayımlanacak Kahve Ansiklopedisi'ne Yazdığım Maddeler

İzmir'de yayımlanacak *Kahve Ansiklopedisi*'ne aşağıdaki maddelerim kabul edildi:

- Arpalama
- Kayıklı Kahve
- Kızıl Kahve
- Sulu Kahve

Bazı Konferans, Panel ve Bildirilerim

- "Hıdırellez ve Konya'da Bazı Hıdırellez İnanç ve Gelenekleri", 2. *Folklor ve Halk Edebiyatı Kongresi (27-28 Ekim 2000)*, Konya 2001,

s. 133-138.

- "Bizi Yaşatan Dilimizi Yaşatmalıyız", *Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi*, 19.03.2005.

- "Yahya Kemal'in Türk Tarihi ve Klasik Şiir Üzerine Düşüncelerine Genel Bir Bakış", *Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi*, 09.07.2008.

- "Türk Kültüründe Hıdırellez", *Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi*, 06.05.2006.

- "İmam-ı Busrî'nin Kasîde-i Bürde'sinin Fahri Kulu Efendi Tarafından Yapılan Manzum Tercümesi", *Fahri Kulu Anma Programı*, KTO Konferans Salonu, 30.07.2010.

- "Sille Örneğinde Farklı Bir Açından Mezar Taşları", *Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi*, 18.06.2011.

- "Geçmişten Günümüze Sille Mezarlıkları ve Buralardaki Osmanlı Dönemi Mezar Taşlarından Bazı Örnekler", *I. Ulusal Sille Sempozyumu (26-27 Eylül 2013)*, Konya.

- "Konya Ansiklopedisi Paneli", *ÜnTV*, 22.11.2013.

- "Vefatının 10. Yılında Yalçın Dikilitaş", *Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi*, 18.10.2014.

- "50 Yıl Önce Konya Sinemaları", *Koyunoğlu Evi İkinci Sohbetleri*, 25.10.2014.

- "Geçmişten Günümüze Konya Meczupları", *Koyunoğlu İkinci Sohbetleri*, 15.08.2015.

- "Konyalı Âşık Şem'i", *Aydınlar Ocağı*, 15.04.2014.

- "Hikâyet-ı Hoca Nasreddin-i Nakl-Şüde Adlı Yazma Üzerine...", *Uluslararası Nasreddin Hoca Sempozyumu (Akşehir 05-07 Temmuz 2015)*, Akşehir, 06.07.2015.

- "Akademik Sayfalar" (Panel), *Koyunoğlu İkinci Sohbetleri*, 07.11.2015.

- "Âşık Baybağanlı Kul Mustafa ve Ahmet Hâdimî Efendi'nin Şehadeti Üzerine Ona Yaktığı Ağıt", *Uluslararası Geçmişten Günümüze Bozkır Sempozyumu (06-08 Mayıs 2016)*, Konya.

- "Türk Hâkimiyetinde Halkapınar", *Koyunoğlu İkinci Sohbetleri*, Halkapınar, 21.05.2016.

- "Ekmekçi Hayık", *Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi*, 13.08.2016.

- "Âyaşlı Şakir", *Aydınlar Ocağı*, 18.06.2018.

- "Âşık Şem'i", *Aydınlar Ocağı*, 31.07.2018.

- "Konya'nın Gülleri: Meczuplar", *Aydınlar Ocağı*, 23.04.2019.

- "Konya'da Eski Ramazan Hazırlıkları", *Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi*, 25.04.2020.